

ŠKOLNÍ

Datum vydání: 17. března 2016

Číslo: 3.

Ročník: 1.

Cena: 5,- Kč

Obsah:

Pec nám spadla.....	3
Velikonoční básničky.....	7
Tradice na Velikonoce	8
Jak si vyrobit pomlázku	9
Tučňáci.....	10
Hrajte si s námi.....	11
Školní kvíz.....	12
Události.....	13
Vtipy.....	14
Anglické křížovky a osmisměrky.....	15
Rozhovory s našimi učiteli.....	16

Úvodní slovo:

Vážení čtenáři,

jsme rádi, že opět držíte v ruce náš ŠKOLNÍ BLESK. Třetí číslo našeho časopisu se bude zaměřovat na Velikonoce. Připomeneme Vám, jaké tradice se dodržují, ukážeme Vám, jak uplést pomlázku. Společně se podíváme do světa zvířat, můžete si zkusit školní kvíz nebo se pobavit u vtipů. Opět Vám představíme práci našich žáků.

Hezké Velikonoce přeje redakce

PEC NÁM SPADLA

Žáci 9. třídy měli za úkol v hodině českého jazyka napsat vypravování na téma Pec nám spadla. Jedna z prací byla velmi povedená a lišila se od ostatních, proto bychom vás s ní rádi seznámili. V tomto čísle si můžete přečíst první část a na druhou část se můžete těšit příště.

Pec nám spadla

Jakub Duda

Píše se rok 2018. Vysoké pece v Ostravě prošly rekonstrukcí a byly předělány na obří "vařiče". Za teploty okolo tisíc pět set stupňů celsia se v pecích rozpouští určité látky, které nemohu jmenovat a tyto látky se rozpouští na tekutinu, novou narkózu. Tato narkóza je z lékařského hlediska naprosto skvělá – dokáže v jedné vteřině člověka uspat, pod jejím vlivem jste znehybnění, máte znecitlivělé celé tělo, necítíte žádnou bolest, její účinky se dají okamžitě zrušit, a to velmi jednoduše - stačí jedna pilulka adrenalinu. Ale hlavně má stoprocentní účinnost, vždy perfektně splní svůj úkol. Ale všechno má háček. Této narkózy se smí podat maximální dávka pět mililitrů. Při sebevětší dávce má nechtěné a nebezpečné vedlejší účinky. Udělá z vás prakticky zombie. Její účinky zůstanou stejné, ale sníží mozkovou aktivitu na minimum, vnímáte jen vztek a máte paranoidní představy o tom, že vás všichni chtějí zabít. A taky jste jako na speedu - to je jeden druh drogy, který vás vybudí tak, že pracujete na maximální výkon celé dny, dokud se vám nezastaví srdce nebo neselže jiná položka. O těchto věcech veřejnost neví, ale vláda a armáda ano. Armády z celého světa toho chtěly využít - vznikl by dokonalý voják. Necítil by strach, soucit, bolest, únavu.... jen vztek. Dokonalý stroj na zabíjení. Vynálezce a zároveň ředitel firmy však nabídku odmítl, i když šlo o miliardové částky. Jmenuji se Jan Novák a jsem zaměstnanec této firmy.

Byl normální den, šel jsem zrovna s přáteli na oběd. „Co nám dneska nabídnete?“ zeptal se René kuchařky. „Hovězí guláš nebo řízeky,“ odpověděla stroze kuchařka. „Hmm, tak co chlapi, asi guláš, ne?“ optal se nás ostatních René. „Já si dám řízek,“ odpověděl jsem. „Já guláš,“ řekl Marcel. „Já taky ten guláš,“ přidal se Mírek. „Takže jeden řízek a tři guláše?“ optala se netrpělivě kuchařka. „Ano,“ řekl René.

Při jídle jsme vtipkovali o práci, když se ozval rozhlas: „Vážení zaměstnanci, toto je důležité hlášení!! Za dva týdny, tedy dvacátého dubna, do naší firmy a továrny přijede na exkurzi deset základních škol a pět televizních štábů. Je tedy nutné, abyste vše připravili a zabezpečili. Pokud vše proběhne bez potíží, dostanete mimořádnou prémii. Děkuji za pozornost, konec hlášení.“ „Doufám, že ta premie bude stát za to, minule to byla jenom pitomá sada od Versaceho!!!“ prohlásil René. „Ale ženám se to líbilo, ne?“ rýpnul si do něj Marcel. „Jo, a tipnu si, že tobě taky!!“ odsekl René, načež jsme se začali všichni smát. Ještě jsme se smáli, když pro nás zašel nějaký muž v obleku a oznámil nám, že nás chce vidět ředitel. „Proč? To jsme něco provedli?“ ptal se Mirek. „Asi se mu nelíbilo, jak jsi mu pokritizoval poslední prémii!!“ rýpl si ještě Marcel do Reného. „Pojďte prosím se mnou,“ pobídl nás muž. Po pěti minutách chůze jsme dorazili ke kanceláři ředitele. „Ředitel vás očekává, pánové,“ řekla sekretářka a ukázala ke dveřím. Jako školáci očekávající výprask, vešli jsme do kanceláře. „Zdravím hoši, prosím, posadte se,“ vyzval nás ředitel. Ještě nikdy jsme ředitele neviděli, ale měli jsme představu. Měl to být takový typický, když to tak řeknu, šprt. Malý, místo brýlí popelníky, s kšandami. Ale to jsme byli vedle. Byl to urostlý, silný, sympatický muž s očima, které vás okamžitě zaujaly. „No prosím, sedněte si!“ vybídl nás ředitel znovu. Jak hypnotizovaní jsme si sedli. „Nebude vám vadit, když si zapálím?“ zeptal se nás ředitel. Všichni jsme pokývali hlavou, jako že ne. „Tak fajn, nejsem moc na formality, takže jsem pro, abychom si tykali,“ pokračoval. „Jsem Dino, Dino Mayers,“ představil se nám ředitel. Já jsem se probral jako první a řekl jsem: „Jsem Jan Novák, těší mne,“ ostatní nechápavě civěli na ředitele, tak jsem pokračoval: „Tohle je René Korunsky, Marcel Márovský a Mirek Sedláček. „No prosím a máme to za sebou!“ uchechtl se Dino. „Takže, půjdu rovnou k věci. Pracujete na nejdůležitějším místě ve fabrice, přímo u pecí. Tam bohužel chtějí jít všechny školy a štáby, je to pro ně obrovské lákadlo. Proto jsem vás volal. Je nesmírně důležité, abyste to tam perfektně zabezpečili. Rozumíte mi?“ „Ano, řediteli!!“ vyhrkli jsme všichni současně. „Hoši, vždyť si tykáme! Jsem pro vás Dino, ano?“ „Jasně, Dino!“ zachechtal se Mirek a pak jsme si s Dinem povídali a řešili jsme jednotlivé věci, jak zabezpečit výduchy, přístroje, prostě všechno. „O.K., vyřešeno, tak zatím čau, Mirku, René, Marceli a Jane!“ Rozloučil se s námi Dino a odešel do pracovny. „To je úlet, tykáme si s nejvýznamnějším člověkem v Evropě a i na světě!!“ prohlásil Marcel. „Je to super chlap, někdy s ním musíme zajít na pivo!!“ přidal jsem se. „Mirku, nějak jsi tam ztuhnul!!“ šťouchl si René do Mirka. „Měl ses vidět, vypadal jsi, jako by tě právě vybrali na přednášku o atomové energii a struktuře

jader!!" pokračoval René a začal se smát. „Aspoň jsem s ním pak mluvil, ty jsi jenom civěl do blba!" odsekl Mirek. Pak jsme odešli a začali jsme s přípravami.

„Hele, máš už hotové ty krytky?" ptal jsem se Reného. „Nemám, ale mám zase hotové zábradlí," odpověděl René. „Fajn, honem, musíme to stihnout do oběda, ať už to máme za sebou," dodal jsem. Mirek a Marcel mezitím dodělávali zabezpečení na přístroje a ovládací panely.

Zbývaly už jen dva dny do exkurze. „Hele, už mám celkem hlad, co takhle pauzu?" navrhl jsem. „Já můžu, mám hotovo." ozval se Mirek. „Já taky," přidal se Marcel. „René, co ty?" zeptal jsem se. „Já jen zkontroluju vzpěry, chvíli počkejte!!" odvětil René. „Jasně..." odvětili jsme a čekali jsme. „Chlapi, máme problém!! Pojdte sem!!" zavolal na nás René naléhavě. Přiběhli jsme a René nám ukazoval na Pec. „Jedna vzpěra je prasklá a zohnutá!!" Všichni jsme se podívali na Pec a bohužel, bylo to tam. Pec stojí na třech vzpěrách, které jsou rozestaveny do trojúhelníku kolem pece. Když jedna selže, spadne celá pec. To by znamenalo katastrofu, už jen z důvodu, že by se vám rozlily hektolitry tekutiny o teplotě tisíc pět set stupňů. „Musíme uvědomit Dina!! HNED!!" rozhodl jsem a všichni jsme se rozběhli k Dinově kanceláři. Před kanceláří nás udýchané zastavila ochranka a sekretářka se nás otázala: „Přejete si, pánové?" „Musíme mluvit s Dinem!!" „Je to naléhavé!!" „Musí zrušit exkurzi!!" „Pustte nás dovnitř!!" překřikovali jsme se navzájem. Ochranka se nás chystala odvést, když se rozrazily dveře a Dino zvolal: „Stop!! Ti pánové jsou mí přátelé! Pustte je!!" Ochranka nás pustila a my jsme se chystali zase začít překřikovat, když nás Dino přerušil: „Prosím, nechte si to na později, pojdte teď dovnitř. „Vešli jsme dovnitř a já se ujal slova: „Dino, ta exkurze se musí zrušit!! Jedna ze vzpěr na peci je prasklá a zohnutá! Dlouho nevydrží, je to nebezpečné!!" „Kdo to zjistil?" ptal se Dino. „Já!" postavil se René. „A viděli jsme to všichni čtyři, a jestli chceš, můžeme ti to ukázat," pokračoval. „Není třeba, věřím vám," odvětil unaveně Dino. „Dino, vím, že to bude těžké, ale musíte tu exkurzi zrušit!!" řekl Mirek s důrazem. „To nemůžu. Celou exkurzi ne. Uděláme to takhle: Uzavřeme pavilony s pecemi a exkurzi se omluvíme, že máme technické problémy, nebo že představujeme pavilon, nebo tak něco!!" řekl rozhodně Dino, lehce zrudlý. „Ale to je polovina fabriky!! A i přesto, jsem si jistý, že to nepomůže!!" vylítl jsem. "BUDE MUSET!!" zařval Dino. Po další asi hodině na nás Dino zavolal ochranku a rozkázal nám, abychom udělali, co přikázal. „Není to takový sympaťák, jak

se zdál!!" zavrčel Mirek. „Ne, není...." zahučel Marcel. „Víte co? Já na něho kašlu!! Obvolám školy a televize a odvolám exkurzi!!" řekl jsem. Ostatní se mnou souhlasili a pomáhali mi sehnat telefonní čísla na všechny. Když už jsme měli potřebný materiál, dveře od naší pracovny se rozletěly a vběhli dovnitř lidi z bezpečnostního oddělení. Marcel, René a Mirek se mi snažili získat čas, ale brzo je zatkli a mne odtáhli také. Na chodbě na nás čekal Dino a další ochranka. „Pánové, myslel jsem, že si rozumíme?!!!" prohlásil posměvačně Dino. „Ty Magore!! Všechny nás ohrožíš!! A co ty děti?? Jsi blázen???" svalil jsme všichni na Dina. „Možná, ale vy mi nezničíte pověst a příležitost rozšířit firmu!! Zavřete je do patra nula!!" rozkázal Dino. Bránili jsme se zuby nehty, někteří dokonce doslova, ale i tak nás ochranka odtáhla kdesi do podzemí, označeného jako patro nula. Zavřeli nás do nějaké místnosti a zavřeli nás tam. Začali jsme útočit na dveře, ale pak se ozvalo syčení a já, René, Marcel a pak i Mirek jsme spadli bezvládně na zem.

Pokračování příště....

Velikonoční básničky

V ošatce mám vajíčka,
co snesla mi slepička,
jsou tam krásně malované
nebo pěkné bílé
jen si vemte koledníci,
které jsou vám milé.

Komu já vajíčko daruju,
toho já upřímně miluju,
komu já vajíčko dám,
toho já ráda mám.

Upletl jsem pomlázku,
je hezčí než z obrázku,
všechny holky, které znám,
navštívím a vymrskám,
než mi dají vajíčko,
vyplatím je maličko.

Zpracovala: Nela Tichovská

Tradice na Velikonoce

Velikonoční tradice jsou vlastně činnosti, které lidé dělají na Velikonoce již po staletí a staly se z nich tradice.

Každý si asi s pojmem Velikonoce spojí **Velikonoční pomlázku**. Podle tradice ze 14. století manželé a milenci šlehali své milé manželky a milenky. Ten, kdo časně ráno nevstal, byl polit studenou vodou v posteli. Uplést pomlázku měl v té době každý. Známe několik druhů, lišících se především počtem použitých proutků (3, 4, 6, 8, 9, 10, 12, případně jejich násobky, které vytvoří netradiční masivní pomlázky). Na konec pomlázky se vplétá barevná stuha. V pozdějších dobách tedy všichni muži a děti vstávali na Velikonoční pondělí časně zrána, aby vyšli na koledu. Obcházeli sousedství a šlehali děvčata, aby byla příští rok zdravá a stále mladá.

Ale to není vše:

K tradicím patří také pečení beránka nebo jiných dobrůtek a neboli barvení vajíček.

Příjemné prožití Velikonočních svátků

Zpracovala: Kateřina Pezová

Jak si vyrobit pomlázku 😊

Co budeme potřebovat:

vrbové proutí

nožík

ozdoba

1.

Ručně vyráběný karabáč nám jistě bude dělat větší radost než ten kupovaný. K upletení budeme potřebovat vrbové proutí, a to takové, které se neláme. Jak to poznáme? Uřízneme jeden proutek z vrby a ohneme ho do úhlu 90°C. Pokud se nezlomí, našli jsme ten pravý materiál. Pro karabáč budeme potřebovat 9 proutků stejné šířky a délky.

2.

Nejprve si připravíme madlo naší pomlázky. Vezmeme 8 proutků a devátým proutkem omotáme. Madlo vyrobíme tak, že proutky rozdělíme na 4 a 4. Mezi ně vložíme náš proutek a omotáme. Zakončíme vtažením mezi proutky.

3.

Přejdeme k samotnému pletení. Náš současný polotovár si postavíme tak, aby madlo směřovalo od nás. Opět rozdělíme proutí na dvě skupiny po osmi. Pletení probíhá v té smyčce: horní proutek v pravé ruce provlékneme středem mezi proutky levé ruky a vrátíme do pravé tak že bude v pravé ruce spodní, nyní horní proutek v levé ruce provlékneme středem mezi proutky v pravé ruce a vrátíme do levé tak že bude zase spodní v levé ruce, a opakujeme.

4.

Zakončíme svázáním nějakým provázkem nebo provedeme uzel z proutí. Ozdobíme dle vlastní fantazie.

Přeji příjemné prožití Velikonočních svátku.

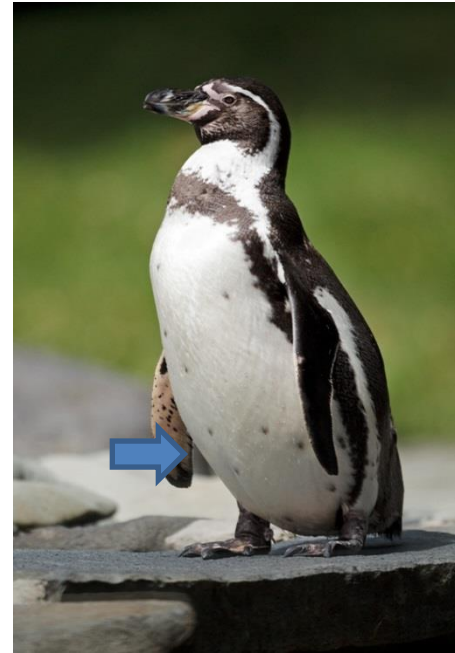
Zpracovala: Kateřina Pezová

Tučňáci

Je mnoho druhů tučňáků například tučňák humboldtův. Je nelétavý pták z čeledi tučňákovitých, pojmenovaný po přírodovědci Alexandru von Humboldtovi.

Hnízdí podél západního pobřeží Peru a Chile v Jižní Americe, kde obývá chladný, ale na ryby bohatý Humboldtův proud.

Tučňák humboldtův vypadá velmi podobně jako jeho nejbližší příbuzný tučňák magellánský. Odlišuje se však svým jediným černým pruhem vedoucím přes hrud', kdežto u tučňáka magellánského zpozorujeme takovéto

pruhy dva. Specifické černé skvrnky na břicho, které u tučňáků humboldtových vidíme, se naopak u tučňáka magellánského neobjevují nebo v nepatrné míře. Tyto skvrnky nebo fleky má každý tučňák jedinečné jako lidské otisky prstů. Od ostatních jeho rodu se také liší zřetelněji holou kůží kolem zobáku, mívající narůžovělý až červený odstín. Tato holá oblast (tzv. nížina) je hustě pokryta cévami, s jejíž pomocí vyzařují přebytečné teplo v případě přehřátí. Oproti jiným druhům tučňáku hnízdí totiž v tropických podmínkách, kde teplota může sahát k 36 °C.

Mezi tučňáky patřil *Megadyptes waitaha* je vyhynulý druh novozélandského tučňáka, který byl objeven v listopadu 2008.

Tento nový druh byl objeven vědci University of Otago a University of Adelaide při srovnávání kostí nohou 500 let starých, 100 let starých a současných druhů tučňáků. Zpočátku se domnívali, že všechny patří tučňákovi žlutookému (*Megadyptes antipodes*), což je druh, který se stal ohroženým v důsledku lidského osídlení. Nicméně, 500 let staré kosti měly rozdílné DNA a byly asi o 10 % menší než kosti tučňáka žlutookého. Oba druhy jsou si velmi podobné.

Vzhledem k tomu, že místní původní māorští obyvatelé nemají záznam o tomto rozdílném druhu, odhaduje se, že vymřel 1300-1500 let př. n. l., krátce po polynéském osídlení Nového Zélandu.

Zpracovala: Marie Hrtánková

HRAJTE SI S NÁMI

V tomto čísle jsme pro vás připravili bludiště a omalovánku.

Zpravovala: Adéla Václavíková

Školní kvíz

Je tu školní kvíz. Je celkem lehký, doufáme, že na to přijdete.

1. Je v počítačové učebně umyvadlo?
2. Kolikrát zvoní na hodinu?
3. Kolik je na naší škole zvířat?

Zpracovala: Marie Hrtánková

Řešení str. 19

Události

V dubnu nás čeká:

19. 4. 2016 - Pohovorové odpoledne. Takže si připravte polštáře ☺

Ale také Den Země. Termín bude určen.

Plavecká škola

Cíle naší plavecké školy

- naším cílem je kvalitní výuka plavání s důrazem na přirozený vývoj dítěte a jeho zdraví. Výuku vedou odborně a pedagogicky vzdělaní instruktoři plavání s potřebnou praxí.
- využíváme plavecké pomůcky pro zpestření výuky našich dětí.
- výuka je spojena s maximem vhodných herních činností- nenásilnou formou .

Nabídka výuky plavání

- výuka plavání pro základní školy :1. – 4. třída 10 lekcí
- výuka plavání pro mateřské školy 10 lekcí

Instruktoři plavání:

Gabriela Kleinová

Zuzana Jagrová

Jiří Šefl

Více na stránkách zs.frycovice.cz

Zpracovala: Kateřina Pezová

Vtipy

Dceruška účetního zakopla o kámen a řekla: “Sakra, to bolí.“ Tatínek povídá: “Pokud tohle ošklivé slovo už nikdy neřekneš, dostaneš pěťikorunu.“ Za pár dní přiběhne holčička ze školy za tatínkem jak na jehlách a nedočkavě povídá: “Tatí mám nové slovo, které je nejmíň za dvacku!”

Tati, přeložili mě do zvláštní školy. Výborně synku, když na to máš, tak studuj.

BOD 1: Učitel má vždy pravdu.

BOD 2: Když pravdu nemá, tak platí BOD 1

A teď trochu velikonočních vtipů

Pepíček přijde ze školy a ptá se: „Mami, nejsou dneska náhodou Velikonoce?“

„Ne, ty budou až za dva týdny. Proč se ptáš?“

„No, že jsem si vykoledoval pěťku...“

„Tak co sis letos o Velikonocích vykoledoval, Filípku?“ zajímá se babička.

Vnouček na to: „Pořádněj průšvih.“

Stará babička se vykloní z okna a křičí na hochy před domem: „Hoši, mně už sluch moc neslouží. To se tak řehtáte nějakému fóru, nebo s sebou máte řehtačky?“

Zpracoval: Štěpán Nevlud

Pro tento díl jsme si pro vás připravili **ANGLICKÉ OSMISMĚRKY A KŘÍŽOVKY**. Doufáme, že se vám to povede. Je to tak jednoduché.

FIND THE HIDDEN WORDS

SEASHELL
SANDALS
PICNIC

BEACH
SWIMSUIT
FISH

i-creative.cz

Vyplň a přečti:

1	2	3	4	5	
					děvče
					chlapec
					kniha
					den
					pero
					květen
					pes
					číst
					konec
					velký
					a (spojka)
					dobry

Zpracovala: Marie Hrtánková

Snad jste to vyřešili.

ŘEŠENÍ STR. 19

ROZHOVORY s našimi učiteli

Pro dnešní díl jsme si pro vás připravili DVA rozhovory. Jeden je s novým panem učitelem Johannou a druhý s panem učitelem Růžou.

pan učitel **Johanna**

1. Co se vám na naší škole nejvíce líbí?

Všechno se mi tu líbí. Je to hezké vesnické prostředí.

2. Jaký byl váš oblíbený předmět na základní škole?

Tělocvik a dějepis

3. Co byste dělal, kdybyste nebyl učitel?

Historik

4. Těšíte se už na letní prázdniny?

Ano

5. Kde jste pracoval, než jste přišel na naší školu?

Na jiné škole. Na střední zdravotní škole.

6. Co jste chtěl dělat jako malé dítě?

Děda se mě vždycky ptal: „Pavlíku čím bys chtěl být?“ A já mu vždycky odpovídal: „Důchodce.“

7. Byl jste problémové dítě?

Ne

8. Jaký byl váš největší průšvih?

Jak jsme jeli se třídou do divadla, tak mě zapomněli před vchodem a potom jsem si chodil po sídlišti.

9. Jaký trest jste dostal za ten průšvih?

Poznámka

10. Jak reagovala vaše rodina, když se dověděli, že chcete učit?

Neřešili to

Panu učiteli Johanovi děkujeme za rozhovor.

A teď je na řadě pan učitel **Růža**. (pan učitel měl stejné otázky)

1. Co se vám na naší škole nejvíce líbí?

Mám rád výhled z okna svého kabinetu - hřiště, obora, Sovinec - vždycky mě ten pohled uklidní.

Taky se mi líbí škola celkově. Jsou školy, které na mě působí chladně, ale tahle ne, chodím sem rád.

A jsou tady „dobří lidé“.

2. Jaký byl váš oblíbený předmět na základní škole?

Měl jsem rád přírodopis, zeměpis, tělocvik a občanskou výchovu. A taky pracovní činnosti, rád jsem chodil do dílen.

3. Co byste dělal, kdybyste nebyl učitel?

Bohužel, to nevím, ale pravděpodobně by to bylo něco s hudbou - muzikant, DJ, zvukař...

4. Těšíte se už na letní prázdniny?

Kdyby se někdo netěšil, pochyboval bych o jeho zdravém rozumu.

5. Kde jste pracoval, než jste přišel na naši školu?

Po škole jsem rok dělal moderátora na rockovém rádiu a pak jsem přišel sem a už jsem tady zůstal.

6.Co jste chtěl dělat jako malé dítě?

Chtěl jsem být chovatelem papoušků.

7.Byl jste problémové dítě?

Ani ne, myslím, že jsem byl zcela normální.

8.Jaký byl váš největší průšvih?

Jezdívali jsme na přírodovědné soutěže do ZOO Ostrava. Když byl sraz k odjezdu, tak jsme se s kamarádem malinko odloučili od skupinky a oni odjeli bez nás. Asi za hodinu se pro nás vrátila šíleně naštvaná paní učitelka a ihned na místě proběhl trest...

9.Jaký trest jste dostal za ten průšvih?

...pár facek! A my se přitom jenom jen kochali pohledem na plameňáky. A vlastně ještě asi v 6.tř. jsme utekli na školním výletě. Za to jsme dostali důtku tř.uč. A jednou jsem dostal obelisk* od pana ředitele. Řekl jen: „Chyt' se za švy.“ A bylo to.

10.Jak reagovala vaše rodina, když se dověděli, že chcete učit?

Byli určitě rádi a dodnes jsou.

Panu učiteli děkujeme.

*OBELISK=facka oběma rukama najednou

Zpracovala: Marie Hrtánková, Adéla Václavíková

ŘEŠENÍ:

KVÍZ

1. ANO
2. 2x
3. PŘES MILIARDU

FIND THE HIDDEN WORDS

~~SEASHELL~~
~~SANDALS~~
~~PICNIC~~

~~REACH~~
~~SWIMSUIT~~
~~FISH~~

i-creative.cz

Vyplň a přečti:

	1	2	3	4	5	
		G	I	R	L	děvče
B		O	Y			chlapec
B		O	O	K		kniha
		D	A	Y		den
			P	E	N	pero
		M	A	Y		květen
D		O	G			pes
		R	E	A	D	číst
E		N	D			konec
B		I	G			velký
A		N	D			a (spojka)
		G	O	O	D	dobry

